

Itt, a királýsírok között Sobieski, Kosciuszko és Poniatowski koporsóitól körülvéve nyugszik ő, az új Lengyelország megalkotója. Összekulcsolt keze felett kicsinyített másában a vilnai Madonnakép, melynek eredetije öröködik a nagy halott szíve felett, míg azt utolsó kívánságához híven, édesanya mellé temethetik.

A Wawel sötét sírboltja azonban csak a nagy honalapító földi maradványait zárhatta magába. Emlékét méltóan őrzi az a halom, amelyet Krakótól nem messze a sowineiczi erdők közepette az egész nemzet közös munkája összehord. Egy-egy talicskányi föld felhordásával hozzájárul ehhez minden lengyel, aki csak Krakóba utazhat. A felszabadult haza minden tájának földje alkotja ezt a halmot, amelyben ott van a mi országunk valamennyi vármegyéinek földje is. Külön magyar bizottság vitte magával ezt az ajándékot Krakóba, hogy így is kifejezést nyerjen a magyar nemzet testvéri érzése.

Ma még munkáskezek dolgoznak Sowinieczben. Nem sok hiányzik azonban már ahhoz, hogy készen álljon a halom, melyet ősi lengyel szokás szerint nemzete emel az új hon alapítójának, Pilsudszki Józsefnek, kinek halhatatlan lelke innen szárnyal, hogy seregszemlét tartson az övéi felett, a Kárpátoktól észak tengeréig és a nyugati végektől a vörösre mázolt határsorompóig.

ÁLDOTT, KI JÓ AZ ÚR NEVÉBEN.

*Áldott, ki jó az Úr nevében
hűs olajággal jobb kezében.*

*Szeretni vagytok és nem ölni,
összefogódzni, nem gyűlölni!*

*Áldott a láb, mely sáron, véren
keresztülgázol hófehéren.*

*Felfelé küszni, nem megállni,
nem lenni a sárban sárrá válni!*

*És fenn megáll az Élet ormán
hitet zengő próféta-formán.*

*Bitang, ki jóságot bitangol
s palotát épít könnyből, jajból!*

*Ő lesz a hős, az igaz ember
csordultig életszerelémmel.*

*Elég a gyász, a vér, a harcok,
keressétek az Isten-arcot!*

*Ő lesz a fáklya, jóreménység,
bibor tavasz, balzsam és szépség.*

*Az Ég ragyogjon minden szemben
muló szépségnél százszor szebben!*

*Ő lesz a száj, mely messze zengi:
Testvér az ember valamennyi!*

*... Áldott, ki jó az Úr nevében
hűs olajággal jobb kezében.*

*Áldott a száj, mely messze zengi:
Testvér az ember valamennyi!*

Vitnyédi Németh István.